

Juliana een echt Bunschoter cadeau aangeboden krijgt:

Te Soestdijk, kwam Zaterdag een ingezetene uit het visschersplaatsje Bunschoten aan het Paleis en verzocht aan H.M. de Koningin een groote pop in Bunschoter kleederdracht te mogen aanbieden voor Prinses Juliana. Bij de pop was een briefje gevoegd, vermeldende dat zijne vrouw en de dienstbode eigenhandig alle kleertjes hadden gemaakt. De pop werd door de Koningin welwillend in ontvangst genomen en zal vandaag wel de reis naar de Residentie hebben meegemaakt.

Helaas vermeldt de krant niet wie deze Oranjegezinde makers van de pop waren...

Prinses Juliana was op dat moment 3 jaar oud en woonde met haar ouders koningin

Prinses Juliana (1909-2004) met haar moeder Koningin Wilhelmina (1880-1962).

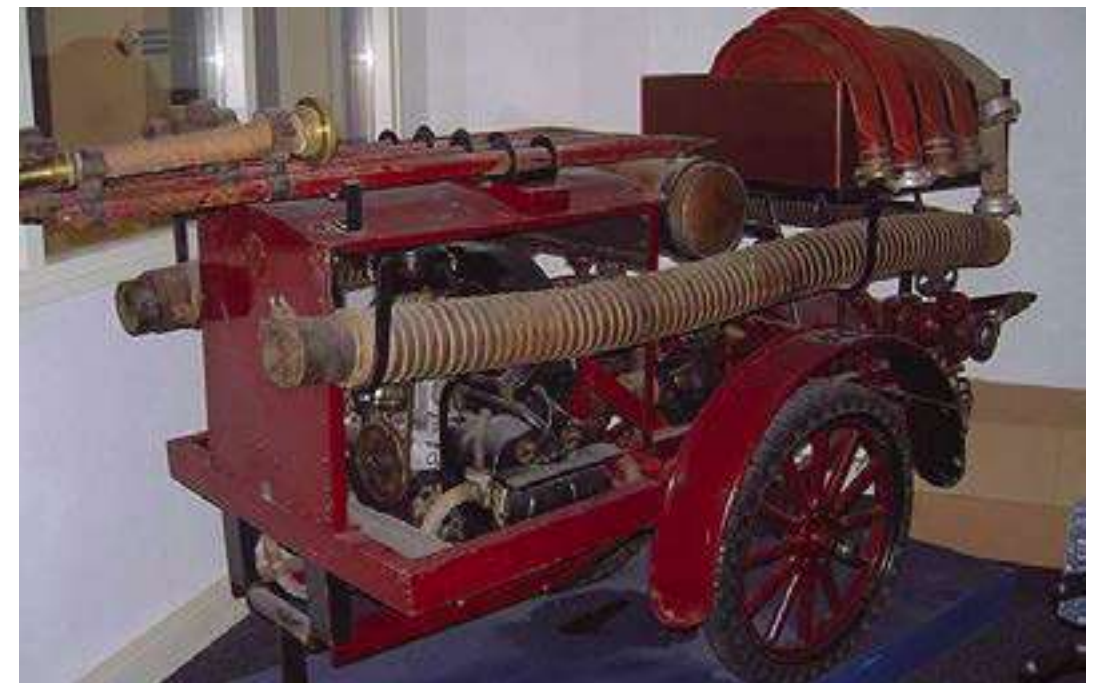
Wilhelmina en prins Hendrik op paleis Noordeinde in Den Haag, “de Residentie” zoals in het artikel gemeld wordt. Paleis Soestdijk werd door de moeder van Wilhelmina, Koningin-moeder Emma, gebruikt als zomerpaleis en Juliana en haar moeder waren daar waarschijnlijk voor een regulier bezoekje aan haar oma...

Dienstweigering

In het *Nieuwsblad van het Noorden* van woensdag 16 oktober 1912 krijgen we een leuk inkijkje in de perikelen van ons plaatselijke brandweerkorps:

Een gemakkelijke geschiedenis

Een grappig zaakje voor de arrondissementsrechtbank te Utrecht kreeg Maandag zijn beslag. Zekere Klaas H. te Bunschoten (Utr.) was slangenvoerder bij de brandspuit. De spuit zou beproefd worden en Klaas werd gelast dienst te doen. Maar Klaas vertikte het. Want, zeide hij, ik behoor bij spuit 2 en niet bij deze spuit. De brandmeester betoogde dat deze spuit, die beproefd werd, in plaats van spuit 2, welke afgedankt werd, zou komen, en dus ook spuit twee heette. Wel mogelijk, meende Klaas, dat zij 2 wordt, maar zij is het nog niet. En daar ik bij spuit 2 behoor en anders nergens bij, doe ik niet mee. De brandmeester, ten einde raad, deed nu de oude spuit 2 tevoorschijn halen. Nu weigerde Klaas niet langer, hij was terstond bereid te helpen. Evenwel nu weigerde de spuit. Eind van alles was, dat Klaas wegens weigering te voldoen aan de brandweerverordening van Bunschoten voor de Utrechtse Rechtbank moest terecht staan. En daar bleek o.m. gedurende het getuigenverhoor, tot niet geringe hilariteit van rechters en aanwezigen, dat de brandmeester de brandverordening niet kende waarop de president hem lichtelijk ironisch aanried die verordening toch maar eens door te bladeren. Intusschen kwam Klaas er ook niet zonder kleerscheuren af, daar

Een brandspuit uit 1912.

het O. M. f20 boete subsidiair 5 dagen hechtenis tegen hem eischte. Mr. Duyzings als verdediger optredend, wees er op, dat behalve de brandmeester ook nog andere Bunschoter hoogwaardigheidsbekleeders de verordening op de brandweer blijken niet te kennen en constateerde dat hier geen vordering volgens ambtelijke opvatting is gedaan. Hij weet alles aan een persoonlijke veete van den burgemeester jegens beklaagde, en concludeerde tot vrijspraak. Maandag wees de Rechtbank vonnis en sprak bekl. vrij van het ten laste gelegde.

Averij

In *De Telegraaf* van donderdag 31 oktober 1912 wordt melding gemaakt van een aanvaring.

Aanvaring

Hedenmiddag had op het IJ, buiten de Oranjesluizen een aanvaring plaats tussen den motortjalk “Dora” en een Bunschoter visschersbotter. De laatste bekwam ernstige averij en moest naar Durgerdam gesleept worden. Persoonlijke ongelukken hadden niet plaats.

Helaas is niet meer te achterhalen wie de schipper was van de botter.

Voorstelling van een geladen tjalk, hier nog met zeilen, varende op het Heegermeer. Op de achtergrond het dorpsilhouet van Heeg. Een olieverfschilderij op doek uit 1975 door Marten Groenhof

EVERT TER HAAR, Rietgans 98

Bronvermelding

- Koninklijke Bibliotheek (<http://kranten.kb.nl/>)
- Het geheugen van Nederland (<http://www.geheugenvannederland.nl>)